

วารสาร Bangkok

ECONOMY

VOL.42

www.bangkok.go.th/fiic

ISSN 2350 - 9759

ปีที่ 14 ฉบับที่ 3/2562

Sharing Economy

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy)
@ รูปแบบพลังความร่วมมือผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล..

บรรณาธิการแถลง

...เจ้าขังโค้งสุดท้ายของปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ที่ผ่านไปด้วยรวดเร็ว ซึ่งทางกองบรรณาธิการของเรา ก็จะขอฝากผลงาน

สำหรับการจัดทำวารสาร Bangkok Economy ฉบับที่ 3/2562 (Vol.42) ซึ่งฉบับนี้เราจะมาติดตามความเคลื่อนไหวของโครงการที่กรุงเทพมหานครได้เสนอให้เป็นบริการแก่ภาคประชาชน ได้แก่ โครงการพระปกเกล้าสาขาศึกษา @ สวนสาธารณะลอยฟ้า (แห่งที่ 2) ในเอเชีย ที่คาดว่าจะใช้เป็นพื้นที่สีเขียวและเป็นสถานที่ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวรวมถึงแม่น้ำเจ้าพระยาได้อีกแห่งหนึ่ง โดยโครงการดังกล่าวนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการเดินทางที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น และนอกจากนี้ จากสถิติด้านสงครามทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ซึ่งจีน 2 ประเทศมหาอำนาจทางการค้าและเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของโลก ซึ่งมีผลให้ทั่วโลกได้รับผลกระทบไปทั่วๆ กันนั้น เราจึงจะต้องนำมาพิจารณาถึงทางรอด & วิถีปรับตัวเพื่อรับมือกับภาวะวิกฤตดังกล่าวรวมทั้งในประเด็นเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ภาครัฐได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพหรือ (S-Curve) ในการที่จะช่วยขับเคลื่อนและกำหนดอนาคตทางเศรษฐกิจของไทย ซึ่งจะส่งผลดีกับไทยสามารถก้าวผ่านกับศัตรูได้ปานกลางไปสู่การเติบโตประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างสมบูรณ์ได้ในอนาคตและสิ่งหนึ่งเนื่องจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปัจจุบันที่สร้างความสะดวกสบายในชีวิตประจำวันที่เราเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น การขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) จะถือเป็นรูปแบบพลังของความร่วมมือของทุกฝ่ายผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ในส่วนของผู้บริโภคและผู้ให้บริการ ที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญรุ่งเรืองไป ประกอบกับสิ่งที่สืบเนื่องมาจากผลกระทบของโควิด-2019 ฉบับนี้ เราจะมาทำความรู้จักกับ "E-Donation" ซึ่งเป็นระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาโดยกรมบัญชีกลาง โดยสามารถลดความยุ่งยากในขั้นตอนการลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ให้การบริจาคได้มากขึ้น อีกทั้งในยุคที่ปัจจุบันภาคธุรกิจเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ขึ้นเป็นผลมาจากระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้น ในแผนการฉบับนี้ของเราจึงได้นำมาเสนอในประเด็นของ Digital Disruption ที่กำลังเป็นที่แพร่หลายอย่างมากในโลกธุรกิจที่ทุกคนจะต้องปรับตัวตามให้ทันเพื่อไม่ให้ออกห่างจากธุรกิจ

โดยกองบรรณาธิการหวังว่าวารสารฉบับ (Vol. 42) นี้จะเป็นประโยชน์สำหรับท่านผู้อ่านและในปีงบประมาณหน้า ซึ่งทางกองบรรณาธิการก็จะได้ปรับปรุงและพัฒนาเนื้อหาในการผลิตวารสาร Economy เพื่อให้มีความสมบูรณ์และสอดคล้องกับบริบทของการที่ขององค์กรที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสเทคโนโลยีของเศรษฐกิจปัจจุบันต่อไป... พบกันใหม่ฉบับหน้า !

นายปิยะ ชุคคอง
บรรณาธิการ

วารสาร Bangkok

VOL.42

ECONOMY

www.bangkok.go.th/filic

ISSN 2550-9759

ปีที่ 34 ฉบับที่ 3/2562

- ๓** **Bangkok ก้นการถล่ม** 3
ทางรอด & วิถีปรับตัวเพื่อรับมือวิกฤต "สงครามการค้า" สหรัฐ - จีน !
- ๖** **คลัง Bangkok** 6
ยุทธศาสตร์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เป้าหมายที่ศักยภาพ (S-Curve) กับอนาคตทางเศรษฐกิจไทย...
- 10** **เศรษฐกิจ Bangkok** 10
การขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) @ รูปแบบสังคมความร่วมมือผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล
- 13** **Bangkok นอกโลก** 13
" เมืองรวม " เครื่องมือ & กรอบเนื้อหา ทิศทางการพัฒนาเมือง กทม...
- 16** **สารภาพ** 16
" E - Donation " ระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์เพื่อความยั่งยืน ในการลดหย่อนภาษี !
- 18** **On Trade** 18
Digital Disruption & ศักยภาพใหม่แห่งนวัตกรรม ที่มีผลกระทบให้ภาคธุรกิจต้องปรับเปลี่ยน !
- 20** **Progress Project** 20
โครงการพระปกเกล้า สาขาศึกษา @ สวนสาธารณะลอยฟ้า (แห่งที่ 2) ในเอเชีย
- 22** **รอบรู้ Bangkok** 22
บทบาท การกึ่งของคณะผู้บริหาร กทม.

คณะผู้จัดทำ วารสาร Bangkok Economy

ประธานที่ปรึกษา	นายสีปอวย วัฒนาธรรม	ปลัดกรุงเทพมหานคร
รองประธานที่ปรึกษา	นายวิชิต ชัยวงษ์	รองปลัดกรุงเทพมหานคร
ที่ปรึกษา	นายธรรมรัตน์ บุญคำ	ผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง
	นายสาธิตกร อุ่นอินดี	รองผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง
	นายธนวัฒน์ ศรีรัตนพัฒน์	รองผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง
บรรณาธิการ	นายปิยะ ชุคคอง	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กองบรรณาธิการ	นายภาณุพงศ์ จินตประภค , น.ส.กรวิภาลัย สุขฤทัย , น.ส.ปภัสนา จำเริญ , น.ส.วิภาวดี สุขเสริม , น.ส.ฉันทิภา พิวจินาสัต , นางสุปิยะ เรือนจันทร์ , นายท้าว พิลาเส	

จัดทำโดย :

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร
โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945
ดาวน์โหลดวารสารออนไลน์ :
www.bangkok.go.th/filic
จัดทำต้นฉบับ ถ่ายภาพ ออกแบบ และพิมพ์ :
บริษัท ดอกไม้ จำกัด
โทร. 0 2272 1169 โทรสาร 0 2272 1173
Email : dokkai1@hotmail.com

ทางรอด & วิธีปรับตัวเพื่อรับมือวิกฤติ

“สงครามการค้า” สหรัฐ - จีน !

สืบเนื่องจากนโยบาย “America First” หรือ “อเมริกาต้องมาก่อน” ของทรัมป์ตอนชนะเลือกตั้ง โดยส่งผลให้นโยบายการขับเคลื่อนหลักของประเทศ ซึ่งต้องปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าของอเมริกาที่ประสบปัญหาการขาดดุลการค้ากับประเทศอื่นๆ ของโลกมาโดยต่อเนื่อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันจีนได้เริ่มก้าวขึ้นมาเทียบเคียงการเป็นมหาอำนาจทางด้านเศรษฐกิจเพื่อแข่งกับทางสหรัฐอเมริกาจนเป็นที่หวั่นใจว่าอเมริกาสงครามการค้าที่มากขึ้นเรื่อยๆ และข่าวที่สร้างความตื่นตระหนกกันแบบ “ช็อกไปทั่วโลก” กันเลยทีเดียวได้กับ “TradeWar” โดยเป็นวิกฤติที่เกิดขึ้นของสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน และทว่าทว่าอาจจะกลายเป็นมหากาพย์ รวมทั้งสร้างความสูญเสียให้กับทุกฝ่ายแบบไม่จบสิ้นเป็นเวลากว่า 2 ปี ที่อเมริกาและจีนเกิดความตึงเครียดทางการค้าและเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจโลก และลูกหลานลึกลงไปในแต่ละประเทศจากการได้ครอบงำนโยบายระหว่างมหาอำนาจ 2 ประเทศผ่าน “มาตรการการกีดกันทางการค้า” และตั้งกำแพงภาษีสินค้านำเข้า รวมถึงการแบนสินค้าของจีน

มาอย่างต่อเนื่อง และดูเหมือนว่าจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งแม้ว่าหลายฝ่ายที่ต้องการให้ผู้นำประเทศทั้งสองได้พิจารณาหาทางออกร่วมกันที่ดีที่สุดเพื่อลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดผลดีแก่นานาชาติประเทศทั่วโลก แต่วิเคราะห์แล้วที่ผ่านมอดันตอของการตอบโต้ทางการค้า คือ ความพยายามของทางสหรัฐฯ ที่ต้องการกดดันให้จีนได้เปลี่ยนโอกาสการค้าให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับประเทศอุตสาหกรรมรายใหญ่อื่นๆ กล่าวคือ ต้องการให้จีนยุติการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และให้จีนเปิดประเทศเพื่อรับการลงทุนจากต่างชาติมากขึ้น..

โดยล่าสุดจากการประเมินผลกระทบและความรุนแรงที่ยืดเยื้อ ประกอบกับได้มีมาตรการที่ใช้ตอบโต้กันแบบไม่สิ้นสุด หลังจากที่ทำนายโดนัลด์ ทรัมป์ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ประกาศขึ้นภาษีสินค้านำเข้าจากจีนจากเดิมที่เก็บภาษี 10% ขึ้นเป็น 25% และภายหลังจากนั้นเพียง 3 วัน จีนก็ได้ประกาศขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ เพื่อเป็นการตอบโต้ทันที โดยยิ่งไปกว่านั้น การประกาศ “สงครามการค้า” ก็ยังก่อให้เกิดกระแส “การต่อต้าน และความเกลียดชัง” ระหว่าง

ทั้งสองประเทศเพิ่มขึ้น รวมทั้งก่อให้เกิดกระแสต่อต้านสินค้า
สหรัฐฯ และการขึ้นราคาสินค้าจาก “นักทองเหียวสหรัฐฯ”
ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจีน

และผลกระทบยิ่งไปกว่านั้นได้ลุกลามไปยังฝั่ง
ผู้ประกอบการภาคเอกชน ซึ่งห้ามให้บริษัทของสหรัฐฯ
ใช้อุปกรณ์โทรคมนาคมที่ใช้เทคโนโลยีที่เสี่ยงต่อความมั่นคง
ของชาติ โดยรวมไปถึงบริษัท Huawei ของทางประเทศจีน
อีกด้วย โดยให้เหตุผลว่าจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคง
ของประเทศ และมีการตั้งข้อสังเกตมาอย่างต่อเนื่องที่สหรัฐฯ
พยายามใช้มาตรการทางการค้าเพื่อสกัดกั้นการพัฒนา
ของจีนเพื่อเข้าสู่เทคโนโลยี 5 จี ซึ่งปรากฏว่าจีนนั้นประสบ
ความสำเร็จในเรื่องนี้ก่อนทางสหรัฐฯ !

ในการนี้ผลกระทบ (Effect) จาก “สงคราม
การค้า” ครั้งใหม่นี้ ได้ส่งผลกระทบต่อปริมาณการค้า
รวมถึงทิศทางการลงทุนทั่วโลก ประกอบกับส่งผลกระทบ
อย่างรุนแรงต่อการขยายตัวของส่งออก และอัตราการ
ขยายตัวของเศรษฐกิจทุกประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะภาวะการ
ชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนที่ส่งผลกระทบต่อเมืองกับเศรษฐกิจ
ทั่วทั้งเอเชียและประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ อีกทั้งความ
พยายามที่ทั้งสองประเทศกำลังจะสมประเทศเข้าร่วมเป็น
พันธมิตรเพื่อตั้งขานวร่วมสงครามการค้าโลก จนจะปะทุ
กลายเป็น “สงครามเฮอร์คิวลีส” และเป็นที่แน่ชัดว่า

สงครามครั้งนี้ไม่ใช่มีสาเหตุเกิดขึ้นเพียงเรื่องของประเทศ
ทางการค้า แต่ทว่าเป็นปัญหา “การเมืองระดับโลก” ที่ทั้งโลก
กำลังเผชิญอยู่นั่นเอง..

ทางรอดของไทยในสงครามการค้า !

ประเด็นทางรอดและการดำรงไว้เพื่อรับมือกับ
สถานการณ์วิกฤตเนื่องจากภาวะ “สงครามการค้า” ที่จะ
ยืดเยื้อ และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของโลกรวมถึง
เศรษฐกิจของไทย ฉะนั้น เมื่อโลกปัจจุบันประสบภาวะ
ของความผันผวนในห่วงโซ่อุปทาน หรือ Supply Chain
การรวมกลุ่มของอาเซียนเพื่อรับมือกับ Trade War จึงเป็น
ทางรอดหนึ่งที่จะเผชิญกับสถานการณ์ดังกล่าวไปได้ แต่หาก
กลุ่มประเทศสมาชิกของอาเซียนขาดเอกภาพภายในภูมิภาค
ประเทศไทยก็ต้องเร่งหาทางออกเพื่อแก้ไขปัญหาไปให้ได้
จากผลกระทบที่แนวโน้มการส่งออกของไทยที่ลดลงต่อเนื่อง
ในขณะที่การย้ายฐานการผลิตจากจีนมาไทย ซึ่งก็ไม่ได้มี
แต่ผลบวกในด้านเดียวอย่างที่เราคิด เนื่องจากอาจจะส่งผล
ทำให้สหรัฐฯ ใช้เป็นประเด็นเพื่อหยิบยกด้านการผลิตของ
อุตสาหกรรมจีนมายังไทยและนำมาเป็นประเด็นใหม่ในเรื่อง
การกีดกันทางการค้าได้ พร้อมทั้งอาจขึ้นบัญชีขีปนาวุธ
แลกเปลี่ยนการส่งออกของไทย ซึ่งคงไม่อาจรอดพ้นสายตา
สหรัฐฯ ไปได้ เพราะไทยนั้นเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ ประกอบกับ

แนวทางเพื่อรับมือกับสถานการณ์ “สงครามการค้า”

โดยที่สงครามการค้าซึ่งมีความยืดเยื้อยาวนานและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมหาศาล ฉะนั้น เราอาจจะพิจารณาถึงทางรอดของเศรษฐกิจตามแนวทางเสนอ เพื่อปรับตัวในสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนี้

เป็นผู้ป้อนสินค้าโอที อิเล็กทรอนิกส์ และแผงวงจรไฟฟ้า รายใหญ่ให้แก่จีน

สืบเนื่องจากที่ไทยทำการค้ากับทั้งสหรัฐและจีน ซึ่งหากมองถึงด้านสินค้าของไทยที่ส่งออกในภาพรวมแล้ว ไทยจะได้รับผลกระทบจากสงครามการค้าไม่ว่าจะด้านบวกหรือด้านลบก็ตาม ฉะนั้น เราจึงควรวางแผนเพื่อรองรับกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจในไทย เพื่อพร้อมรับมือโดย

- ผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจ ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนรถยนต์ ซึ่งอาจจะมีช่องทางในการส่งออกไปยังสหรัฐามากขึ้น เนื่องจากการกีดกันการค้าทำให้สินค้าจีนไม่สามารถส่งสินค้าไปขายที่สหรัฐฯ ได้ในปริมาณเท่าเดิม แต่สำหรับผู้ประกอบการที่ส่งออกไปยังประเทศจีน นั้น อาจจะได้รับผลกระทบที่เป็นผลพวงจากการกีดกันของทางสหรัฐฯ ได้

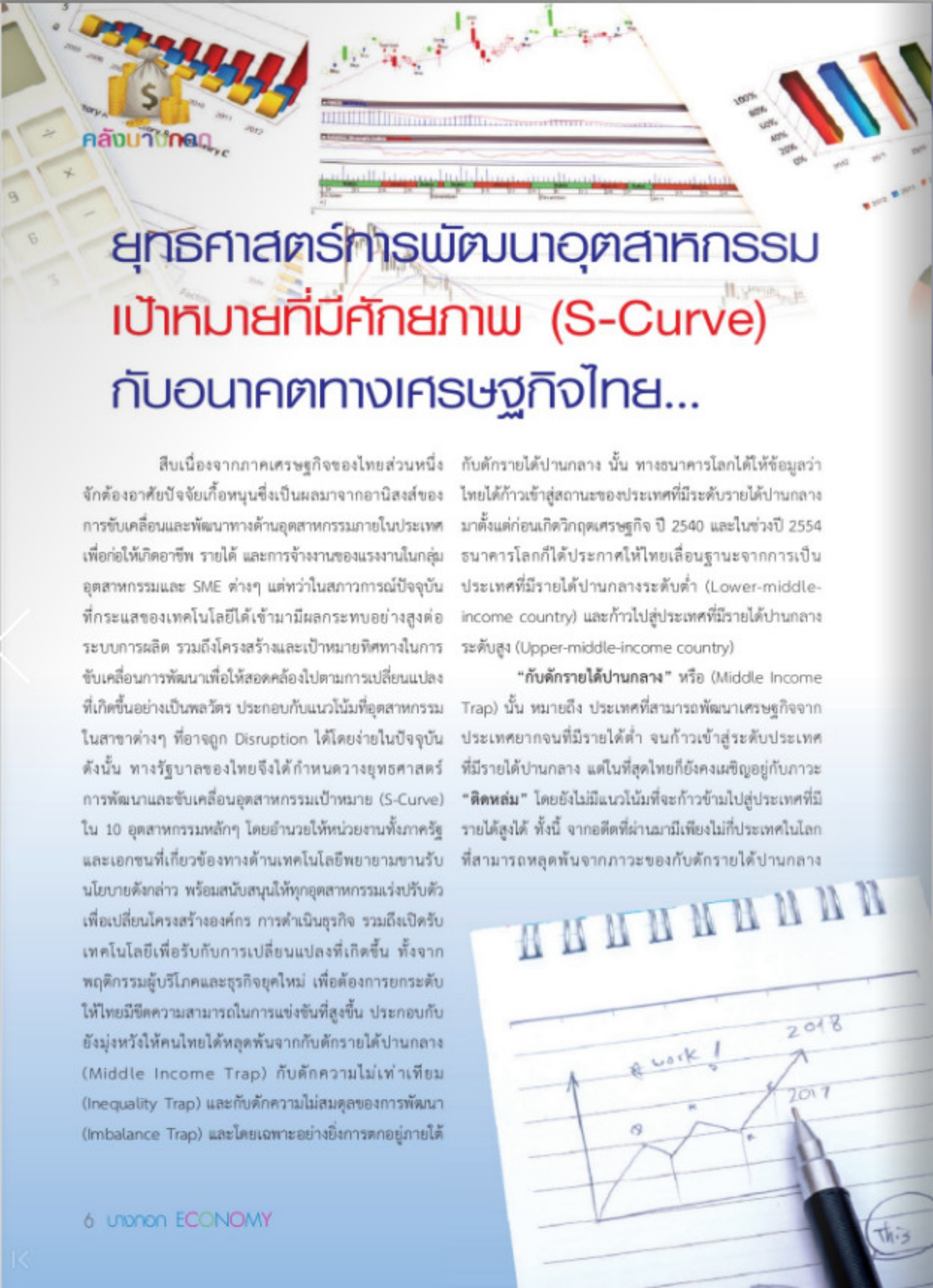
- ผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจส่งออกสินค้า ประเภททุเรียน ลำไย ลิ้นจี่ และมะม่วงจะมีโอกาสในการเข้าไปแทนที่สินค้าสหรัฐฯ ในตลาดจีนได้มากขึ้น

และนอกจากนี้แล้วทางผู้ประกอบการไทยยังได้รับผลกระทบเชิงบวกจากนโยบายลดภาษีการนำเข้าสินค้าประเภทอาหารแปรรูป อาหารทะเล เสื้อผ้า รองเท้า และเครื่องสำอางจากประเทศจีนด้วย...

1. **เพิ่มช่องทางการนำเข้าวัตถุดิบ** หากสถานประกอบการมีการนำเข้าสินค้าหรืออะไหล่จากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการปรับขึ้นภาษีของสหรัฐฯ คราวนี้ ซึ่งควรมีแนวทางเพื่อศึกษาหาช่องทางการนำเข้าวัตถุดิบในประเทศอื่นๆ ว่ามีผู้ผลิตไหนที่สามารถส่งสินค้าที่มีคุณภาพเดียวกันหรือใกล้เคียงกับที่ต้องการ รวมทั้งควรต้องศึกษาเรื่องมาตรการภาษีของประเทศนั้นเพิ่มขึ้นด้วยเพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้ แม้ว่าจะเกิดสงครามการค้าหรือปัญหาอื่นๆ ก็พร้อมที่จะรับมือกับทุกสถานการณ์

2. **ขยายฐานลูกค้าเดิมและเร่งเจาะตลาดใหม่** ในกรณีนี้ไม่ควรทิ้งฐานลูกค้าเดิมที่เคยมีอยู่เนื่องจากเป็นสิ่งที่ควรจะรักษาไว้หรืออาจจะจะเป็นโอกาสที่ดีในการเพิ่มยอดขายหรือขยายธุรกิจของจากฐานลูกค้าเดิมก็เป็นได้ และนอกจากนี้ควรเร่งเจาะตลาดใหม่ให้มากขึ้นเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

3. **เตรียมแผนการเงินสำรองสำหรับกิจการ** ซึ่งประเทศไทยหรือธุรกิจจะได้รับผลกระทบมกน้อยเพียงใด ก็ควรที่จะวางแผนให้ธุรกิจมีความยืดหยุ่นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งปัจจัยที่สำคัญ นั้น ก็คงจะหนีไม่พ้นเรื่องเงินทุนสำรองและกระแสเงินสดหมุนเวียนของกิจการเพื่อให้กิจการมีเตรียมพร้อมรับมือผลกระทบจากวิกฤติครั้งนี้ได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อไป...

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม เป้าหมายที่มีศักยภาพ (S-Curve) กับอนาคตทางเศรษฐกิจไทย...

สืบเนื่องจากภาคเศรษฐกิจของไทยส่วนหนึ่ง
จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยเกื้อหนุนซึ่งเป็นผลมาจากอานิสงส์ของ
การขับเคลื่อนและพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมภายในประเทศ
เพื่อก่อให้เกิดอาชีพ รายได้ และการจ้างงานของแรงงานในกลุ่ม
อุตสาหกรรมและ SME ต่างๆ แต่ทว่าในสภาวะการณ์ปัจจุบัน
ที่กระแสของเทคโนโลยีได้เข้ามามีผลกระทบอย่างสูงต่อ
ระบบการผลิต รวมถึงโครงสร้างและเป้าหมายทิศทางการ
ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องไปตามการเปลี่ยนแปลง
ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นพลวัตร ประกอบกับแนวโน้มที่อุตสาหกรรม
ในสาขาต่างๆ ที่อาจถูก Disruption ได้โดยง่ายในปัจจุบัน
ดังนั้น ทางรัฐบาลของไทยจึงได้กำหนดวางยุทธศาสตร์
การพัฒนาและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-Curve)
ใน 10 อุตสาหกรรมหลักๆ โดยอำนวยความสะดวกทั้งภาครัฐ
และเอกชนที่เกี่ยวข้องทางด้านเทคโนโลยีพยายามชวนรับ
นโยบายดังกล่าว พร้อมสนับสนุนให้ทุกอุตสาหกรรมเร่งปรับตัว
เพื่อเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร การดำเนินธุรกิจ รวมถึงเปิดรับ
เทคโนโลยีเพื่อรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งจาก
พฤติกรรมผู้บริโภคและธุรกิจยุคใหม่ เพื่อต้องการยกระดับ
ให้ไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น ประกอบกับ
ยังมุ่งหวังให้คนไทยได้หลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง
(Middle Income Trap) กับดักความไม่เท่าเทียม
(Inequality Trap) และกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา
(Imbalance Trap) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการตกอยู่ภายใต้

กับดักรายได้ปานกลาง นั้น ทางธนาคารโลกได้ให้ข้อมูลว่า
ไทยได้ก้าวเข้าสู่สถานะของประเทศที่มีระดับรายได้ปานกลาง
มาตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2540 และในช่วงปี 2554
ธนาคารโลกก็ได้ประกาศให้ไทยเลื่อนฐานะจากการเป็น
ประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับต่ำ (Lower-middle-
income country) และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้ปานกลาง
ระดับสูง (Upper-middle-income country)

“กับดักรายได้ปานกลาง” หรือ (Middle Income
Trap) นั้น หมายถึง ประเทศที่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจจาก
ประเทศยากจนที่มีรายได้ต่ำ จนก้าวเข้าสู่ระดับประเทศ
ที่มีรายได้ปานกลาง แต่ในที่สุดไทยก็ยังคงเผชิญอยู่กับภาวะ
“ติดหล่ม” โดยยังไม่มีแนวโน้มที่จะก้าวข้ามไปสู่ประเทศที่มี
รายได้สูงได้ ทั้งนี้ จากอดีตที่ผ่านมามีเพียงไม่กี่ประเทศในโลก
ที่สามารถหลุดพ้นจากภาวะของกับดักรายได้ปานกลาง

ซึ่งตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนในแถบประเทศเอเชีย ได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และไต้หวัน ในการนี้โดยสาเหตุหลักๆ ที่ประเทศไทย ต้องติดอยู่กับสภาวะของกับดักรายได้ปานกลาง เนื่องจากระบบการสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่ต้องอาศัยพึ่งพาการส่งออก เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยหลัก แต่ไม่สามารถทำการขยายสินค้าเพื่อส่งออกได้ ประกอบกับ สินค้าที่ผลิตแข่งขันไม่สามารถได้เปรียบกับประเทศอื่น ในตลาดโลก และนอกจากนี้ยังมีสาเหตุเกิดขึ้นจากด้านปัจจัย การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สินค้าเกษตร และบริการที่มี คุณภาพต่ำ เพราะเทคโนโลยีการผลิตที่ล้าหลัง ไม่ทันสมัย โดยจะกระทำไม่ได้แต่เฉพาะการผลิตการแข่งขันกับประเทศที่มี รายได้ต่ำกว่าที่ไทยเราสามารถไล่ตามทันความเจริญก้าวหน้า ทางด้านเทคโนโลยีเท่านั้น..

ส่วนสาเหตุปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบและก่อให้เกิด กับกับดักรายได้ปานกลางเช่นกัน คือ ด้านคุณภาพของกำลังคน การขาดแคลนสาธารณูปโภค และภาวะความไร้เสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งจะเห็นว่าปัจจัยต่างๆ เหล่านี้เมื่อผนวกเข้ากับปัจจัยด้านต้นทุนการผลิตไม่ว่าจะเป็น ค่าจ้างแรงงาน และต้นทุนโดยรวมที่ปรับตัวสูงขึ้น แต่สุดท้าย จะพบว่าประสิทธิภาพการผลิต (Productivity) ไม่ได้เพิ่มขึ้นตาม จึงส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถที่จะก้าวข้ามความเป็น ประเทศรายได้สูงเพื่อหลุดพ้นของกับดักรายได้ปานกลางได้

เมื่อกรอบบริบทโครงสร้างของประเทศที่มีข้อจำกัด ด้านการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ปัจจุบันจึง เป็นที่มาของการกำหนดเป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบาย Thailand 4.0

โดยมุ่งเน้นในการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาของประเทศด้วยโมเดล การขับเคลื่อนโครงสร้างเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่เศรษฐกิจใหม่ (New Economy Model) โดยอาศัยนวัตกรรมและมีการใช้หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชน สามารถสร้างรายได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังมีแนวคิดในการ เปลี่ยนจากระบบเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการผลิตโดยใช้แรงงาน เครื่องจักร และทรัพยากรมาเป็นการผลิตบนฐานความรู้และ เทคโนโลยีที่มากขึ้น โดยมีภาคเอกชนสถาบันการวิจัยระดับ โลกให้เข้ามาจัดตั้งองค์กรวิจัยภายในประเทศ และส่งเสริม ด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนสถาบัน การศึกษา และสถาบันการเงินให้มากยิ่งขึ้น ในลักษณะที่เรียกว่า “ประชารัฐ” โดยวางเป้าหมายเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ภายใน 3 - 5 ปี ทั้งนี้ ซึ่งโมเดล Thailand 4.0 หรือ ประเทศไทย 4.0 ดังกล่าว มีรากฐานความคิดมาจาก Industry 4.0 ที่มีจุดเริ่มต้นจาก ประเทศเยอรมนี เป็นผู้กำหนดแนวคิดที่เน้นไปทาง Value-based Economy และพัฒนาให้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาคการ ผลิตที่เน้นและนำเอาการใช้เทคโนโลยี รวมทั้งนวัตกรรมมา ประยุกต์ในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ

S-Curve Model คืออะไร?

โดยที่แนวคิด S-Curve ซึ่งส่วนใหญ่จะถูกนำมาใช้อธิบายช่วงของการเจริญเติบโต (Growth) แต่สำหรับการจัดการด้านนวัตกรรมโดยใช้เทคโนโลยีในทางวิชาการ นั้น มาจากทฤษฎีการแพร่กระจายทางนวัตกรรม (Diffusion of Innovation) ของ Everett M. Rogers ที่เขียนไว้ตั้งแต่ ค.ศ. 1962 โดยอธิบายผ่าน S-Curve of Technology ซึ่งขั้นแรกจะเริ่มจากช่วงเวลาของการประดิษฐ์คิดค้นเทคโนโลยี ใหม่ ๆ จนประสบความสำเร็จ และเริ่มทดสอบการวางตลาด โดยหลังจากนั้นจะเป็นช่วงที่เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมมี ปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคมจนได้รับความนิยม และสุดท้ายจะ เป็นช่วงเวลาที่เทคโนโลยีเริ่มอิ่มตัวจนส่งผลทำให้ทรัพยากร ที่ใช้ผลิตไม่สามารถพัฒนาต่อไปได้ และเหตุผลนี้เทคโนโลยี ดังกล่าวก็จะหายไปจากสังคม..

ในยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย ตามกรอบแนวคิด S-Curve คือ การมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน โดยที่ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่ภาครัฐบาลต้องการจะผลักดันให้มีการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจ (S-Curve) ดังกล่าว มี 2 รูปแบบ ได้แก่

รูปแบบที่ 1 คือ 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ ในการด้อยอด (First S-Curve)

ซึ่งจะหมายถึงอุตสาหกรรมด้อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม ที่ไทยมีศักยภาพ และมีความเชี่ยวชาญในการผลิต ประกอบกับ เป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและการค้า ได้เป็นจำนวนมาก แต่ยังขาดการพัฒนาต่อยอดด้วยเทคโนโลยี สมัยใหม่จึงจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาช่วย ในการพัฒนาให้กลุ่มอุตสาหกรรมเหล่านี้เติบโตต่อไป

ในการนี้อุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่ม First S-Curve ประกอบด้วย

1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next Generation Automotive) ได้แก่ การผลิตเครื่องยนต์และ ชิ้นส่วนเครื่องยนต์ ผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะที่ใช้เทคโนโลยี ขั้นสูง ผลิตชิ้นส่วนความปลอดภัยและประหยัคพลังงาน ผลิตอุปกรณ์สำหรับรถยนต์ Hybrid, Electric Vehicles (EV) และ Plug in Hybrid Electric Vehicles (PHEV) ผลิตยางล้อ ผลิตชิ้นส่วนระบบเชื้อเพลิง ผลิตชิ้นส่วนระบบส่งกำลัง ผลิตรถจักรยานยนต์ (ยกเว้นที่มีความจุกระบอกสูบต่ำกว่า 248 ซีซี) และยานยนต์ไฟฟ้า เป็นต้น

2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) ได้แก่ การผลิตใน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ เช่น SSD, OLED/Flat Panel Display, Chip on Board LED, Sensors, RFID, Electronic Controlling devices, Internet of Things/Smart Home, CCTV, Wearable Devices, อุปกรณ์โทรคมนาคม ฯลฯ กลุ่มผลิตภัณฑ์เดิม ที่มีศักยภาพ เช่น HDD, IC, Diode, Transistor, Multilayer PCB, Flexible Printed Circuit ฯลฯ และกลุ่มกิจการ

ออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น Microelectronics Design, Embedded System Design, IC Design ฯลฯ

3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent Medical and Wellness Tourism) ได้แก่ การท่องเที่ยวที่สร้างมูลค่า การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical Tourism) เป็นต้น

4) อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) ได้แก่ การผลิตสารสกัด จากวัตถุดิบธรรมชาติ สารออกฤทธิ์ (Active Ingredient) จากวัตถุดิบทางธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ (ถุงมือยาง ถุงยางอนามัย ยางเบร้ง) เป็นต้น

5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future) ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่มเสริมสุขภาพ (Functional Foods) อาหารทางการแพทย์ (Medical Food) ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (Food Supplement) และ นวัตกรรมอาหาร (Food Innovation) เป็นต้น

รูปแบบที่ 2 คือ 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve)

คือ กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ที่มีการใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรมอย่างเข้มข้น โดยกลุ่มอุตสาหกรรมมีความสามารถในการ ที่จะเติบโตต่อไปในอนาคตสูง แต่เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมใหม่ ที่ยังมีผู้ประกอบการน้อยและยังไม่เข้มแข็ง ฉะนั้น มูลค่าทาง เศรษฐกิจจึงยังไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มแรก ในการนี้ จึงต้องมีการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้

สำหรับอุตสาหกรรม New S-Curve ประกอบด้วย

1) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ (Robotics) ได้แก่ หุ่นยนต์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ กระบวนการฉีดพลาสติก อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หรือ หุ่นยนต์ด้านการแพทย์ เป็นต้น

2) อุตสาหกรรมการบิน และโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics) ได้แก่ กิจการสาธารณูปโภคและบริการเพื่อการขนส่ง ศูนย์รวมกิจการโลจิสติกส์ทันสมัย การบริการและซ่อมบำรุงอากาศยาน (Maintenance, Repair and Overhaul: MRO) อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน ธุรกิจมูลค่าสูงที่ต้องการความเร็วจากการขนส่งทางอากาศ (Time Sensitive Product) อากาศยานไร้คนขับ (Drone) การผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน ระบบนำทางและซอฟต์แวร์ต่างๆ และสถาบันการศึกษาและอบรมด้านการบิน เป็นต้น

3) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals) ได้แก่ อุตสาหกรรมเคมีชีวภาพครบวงจร เคมีชีวภาพและพลาสติกชีวภาพ (Biochemical/Bioplastic) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy)

4) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital) ได้แก่ สมอกลฝังตัว (Embedded Software) ซอฟต์แวร์ช่วยในการบริหารจัดการ (Enterprise Software) เนื้อหาดิจิทัล (Digital Content) ธุรกิจอีคอมเมิร์ซ (E-Commerce) การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้บริโภค (Consumer insight Analytics and Data Center) ระบบประมวลผลกลุ่มเมฆ (Cloud Computing) ระบบความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ (Cyber Security) เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่ออุปกรณ์ (Internet of Thing) เมืองอัจฉริยะ (Smart City) สื่อและแอนิเมชันสร้างสรรค์ (Creative Media and Animation)

5) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub) ได้แก่ การบริการทางการแพทย์ การแพทย์ทางไกลผ่าน ICT การผลิตเครื่องมือแพทย์ ผลิตภัณฑ์สำหรับผู้สูงอายุ การผลิตยา ยาประเภชชีววัตถุต้นแบบ (Biologic) ชีววัตถุคล้ายคลึง (Biosimilar) และการผลิตยาสมุนไพร

โดยเหตุผลที่ต้องปฏิรูปอุตสาหกรรมในกลุ่มนี้

เนื่องจากประเทศไทยยังมีหลายอุตสาหกรรมที่ยังใช้ระบบเทคโนโลยีเดิมในการผลิต ซึ่งส่งผลทำให้ความสามารถและแนวโน้มในการเจริญเติบโตที่ค่อนข้างจำกัดและสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ในระดับปานกลางเท่านั้น ดังนั้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศจึงมีการปฏิรูปอุตสาหกรรมกลุ่มใหม่ โดยอาศัยการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ เข้าด้วยกัน เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมเครื่องหนัง อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อรวมเข้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น โดยเพิ่มการพัฒนาการออกแบบที่สร้างสรรค์ ซึ่งมุ่งเน้นการออกแบบที่สะท้อนด้านวัฒนธรรมของท้องถิ่น หรือพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เช่น เสื้อผ้านาโนเทคโนโลยีสำหรับเล่นกีฬา เครื่องนุ่งห่มสำหรับวงการแพทย์ เครื่องนุ่งห่มที่ช่วยส่งเสริมด้านสุขภาพ ฯลฯ และการรวมกลุ่มถัดมา ได้แก่ การรวมกลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุผสม (Composite Material) หรือการพัฒนาวัสดุให้ทนทาน ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ก็ยังมีกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติกที่สามารถพัฒนาต่อยอดในเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นเทคโนโลยีสะอาด พร้อมทั้งเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างให้อุตสาหกรรมของไทยสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป

จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศผ่านแนวคิด S-Curve นับเป็นกลไกหลักในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อนาคต ประกอบกับวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนว่ารัฐบาลได้มุ่งเน้นการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อนำ Know-how เข้ามาพัฒนาเศรษฐกิจ และคาดการณ์ว่า การต่อยอดอุตสาหกรรมเดิม (First S-Curve) จะสามารถเพิ่มรายได้ของประชากรได้ประมาณ 70% จากเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่กำหนดวางไว้ ส่วนอีก 30% จะมาจากการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมใหม่ (New S-Curve) ทั้งนี้ เหตุผลก็เพื่อให้ประเทศไทยสามารถหลุดพ้นจาก 3 กับดักสำคัญข้างต้น รวมทั้งเพื่อก้าวเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี พ.ศ. 2579 เพื่อให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างสมบูรณ์ในอนาคต..

គេរងឥទ្ធិពលខាងក្រៅ

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy)

@ รูปแบบพลังความร่วมมือผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล..

“Sharing Economy” หรือ Gig Economy เป็นแนวคิด
สังคมเศรษฐกิจแบ่งปัน ซึ่งปัจจุบันอาจยังไม่เป็นที่รู้จัก
กันมากนัก แต่แนวคิดดังกล่าวนี้ได้รับการกล่าวถึงครั้งแรก
ตั้งแต่ปี 1978 และสะท้อนถึงความสามารถในการสร้างรายได้
ที่มาจาก การแลกเปลี่ยนด้านการบริโภคสินค้าหรือบริการที่มี
มูลค่าเชิงเศรษฐกิจจากทรัพยากรที่ไม่ได้ใช้แล้วระหว่างบุคคล
และกลุ่มคนผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มในรูปแบบต่างๆ และ
ถ้าหากเราจะขอยกตัวอย่างชื่อของกลุ่มธุรกิจที่เข้าข่าย
หลักการตามแนวคิดของเศรษฐกิจแบบแบ่งปันที่มีการเติบโต
อย่างก้าวกระโดด ได้แก่ Grab , Uber , Airbnb , Hubba ,
Line และ Joox เป็นต้น โดยโลกยุคดิจิทัลที่ส่งเสริมให้
เศรษฐกิจแบ่งปันเกิดขึ้นในลักษณะของการพัฒนา Start up
ใหม่ๆ ให้กลายเป็นธุรกิจที่แพร่หลายและเติบโตอย่างรวดเร็ว
เนื่องจาก Sharing Economy เป็นรูปแบบเศรษฐกิจที่ไม่ได้

เน้นการเติบโตแบบยั่งยืน แต่ใช้พลังของการแบ่งปันและความร่วมมือเพื่อทำให้เกิดรูปแบบสินค้าและบริการใหม่ ที่สนองการตอบรับต่อความต้องการของผู้คนในวงกว้าง ประกอบไปด้วยปัจจัยที่เร่งรัดของสารสนเทศทางเทคโนโลยี ที่ทุกคนสามารถอาศัยปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งสามารถทำทุกอย่างได้บนสมาร์ตโฟน รวมถึงมีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ ทุกเวลา นั่นเอง.

“เศรษฐกิจแบ่งปัน” มีลักษณะเป็นการร่วมมือกันทำธุรกิจผ่านสิ่งของหรือบริการ โดยมีแพลตฟอร์ม (Platform) เป็นตัวกลาง ซึ่งจะเห็นว่าในแนวคิดธุรกิจ Grab หรือ Uber ถือว่าเป็นแพลตฟอร์มของการเรียกใช้บริการรถประเภทต่างๆ ได้ทั้งๆ ที่บริษัทเหล่านั้นไม่ได้มีรถเป็นของตัวเอง แต่ทำหน้าที่เป็นเพียงตัวกลางในการให้ข้อมูลสำหรับผู้ที่ต้องการใช้บริการ พร้อมกับมีผู้ให้บริการในธุรกิจ ทั้งนี้ ในกลุ่มของธุรกิจลักษณะนี้

ได้กำลังเป็นที่นิยมสำหรับโลกดิจิทัลในปัจจุบัน และอาจจะกล่าวหรือสรุปได้ว่าตัวปัจจัยที่ทำให้แนวคิดธุรกิจเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน “Sharing Economy” นั้น เป็นที่รู้จักหรือขยายตัวมากขึ้น ก็น่าจะเป็นเหตุผลหลักอันสืบเนื่องมาจากโลกขับเคลื่อนพลวัตเข้าสู่ยุคของสังคมไร้เงินสด (Cashless society) เนื่องจากสามารถทำให้ขั้นตอนและกระบวนการในการชำระเงินของธุรกิจตามแนวคิดเศรษฐกิจแบบแบ่งปันนี้เป็นไปด้วยความปลอดภัย รวดเร็ว และยังสามารถทำได้ในทุกสถานที่และทุกเวลา อาจจะเป็นไปได้ว่าเศรษฐกิจแบ่งปันนี้ได้ค่อยๆลดแนวคิดดังกล่าวมาจากการขับเคลื่อนนวัตกรรมเพื่อการก้าวไปสู่สังคมไร้เงินสดในโลกปัจจุบัน...

โดยที่กลุ่มคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องและได้ประโยชน์ในธุรกิจซึ่งอาศัยแนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน ซึ่งจะประกอบด้วย 3 กลุ่มหลัก คือ

✦ **กลุ่มแรก : ผู้สร้างแพลตฟอร์ม** โดยสิ่งทีกลุ่มนี้จะได้ประโยชน์เต็มๆ คือ การใช้ทรัพยากรที่ตัวเองไม่มี เนื่องจากเป็นผู้สร้างธุรกิจ และจะได้รับผลประโยชน์จากการสร้างรายได้

โดยอาศัยการวางระบบให้ดี พร้อมทั้งเป็นตัวกลางของทั้งฝั่งผู้ให้บริการและผู้ให้บริการ ซึ่งต้องคิดและวางจุดยืนของตนเองอย่างเหมาะสม ยกตัวอย่างเช่น ในการส่งของที่ผู้สร้างแพลตฟอร์มไม่จำเป็นต้องไปจ้างพนักงานส่งของมาเป็นพนักงานประจำ แต่เราสามารถที่จะเลือกจ้างคนส่งเป็นครั้งๆไป โดยให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ธุรกิจไม่มีค่าใช้จ่ายในส่วนที่ต้องจ้างพนักงานประจำ..

✦ **กลุ่มที่สอง : ผู้ใช้บริการ** โดยที่กลุ่มผู้ให้บริการจะเป็นกลุ่มที่ได้รับความหลากหลายพร้อมกับสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่ผู้สร้างแพลตฟอร์มเสนอให้ ดังนั้น จึงมีความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตประจำวันที่มากขึ้นไม่จำเป็นจะเป็นการโทรศัพท์หาผู้สร้างแพลตฟอร์มเพื่อสั่งอาหารที่เราอยากรับประทานและอาหารเหล่านั้นก็มาส่งให้ถึงที่หรือแม้แต่ในการจะวางทริปเพื่อเดินทางไปท่องเที่ยว โดยอยากจะค้นหาโรงแรมหรือที่พักสักแห่งก็สามารถทำได้ง่ายๆ เพียงตรงเข้าไปในแอปพลิเคชันที่มีบริการในธุรกิจเราก็จะสามารถทำการเลือกห้องพักในแบบที่เรานั้นอยากจะทำจริงๆ ซึ่งจะมีรายละเอียดของธุรกิจโรงแรมที่หลากหลายเพื่อมาให้เลือกสรรไม่ว่าจะเป็นโรงแรมระดับที่ดาวหรือต้องการขนาดห้องเล็กหรือใหญ่และ

Sharing Economy

ราคาที่พักรับต้องการใช้จ่ายเป็นเท่าใด เราสามารถที่จะเลือกได้จากผู้สร้างแพลตฟอร์มที่ทำการให้บริการเสนอมาให้เราได้เลือกใช้บริการอย่างหลากหลายและตรงกับความต้องการมากที่สุดนั่นเอง

✦ **กลุ่มสุดท้าย : กลุ่มผู้ให้บริการ** โดยกลุ่มนี้จะมีลักษณะที่คล้ายกับกลุ่มแรก แต่ในกลุ่มสุดท้ายนี้จะเป็นกลุ่มที่มีของที่จะขายแล้วซึ่งมีสินค้าหรือทรัพยากรพร้อมอยู่แล้วแต่ยังหาจุดขายของหรือสินค้าของตัวเองไม่ได้ ดังนั้น กลุ่มนี้จึงอยากทำให้สินค้าและทรัพยากรของตัวเองได้เป็นที่รู้จักแพร่หลายกับกลุ่มคนจำนวนที่มากขึ้นจากกลุ่มพื้นที่เดิม จึงนำทรัพยากรที่มีไปฝากกับกลุ่มผู้สร้างแพลตฟอร์ม ทั้งนี้ เมื่อมีคนต้องการสินค้าหรือทรัพยากรที่เราเรามีก็จะส่งผ่านกลุ่มผู้สร้างแพลตฟอร์มและทำการรับส่งสินค้าให้เราอีกทีหนึ่ง ซึ่งประโยชน์จะทำให้คนกลุ่มนี้ไม่ต้องไปแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการขยายสาขาหรือจ้างคนส่งของประจำที่ต้องจ่ายค่าตอบแทนสูง

ดูเหมือนว่า Sharing Economy จะตอบโจทย์ของการทำธุรกิจในรูปแบบดิจิทัล แต่ก็ยังมีข้อดี & ข้อเสียอยู่บ้าง โดยในข้อดี คือ การลดค่าใช้จ่ายในการซื้อและการเช่าสินค้าหรือบริการ และยังส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผู้บริโภค กล่าวคือ พฤติกรรมในการซื้อสินค้าหรือบริการจะคำนึงถึงคุณค่า ก่อนการตัดสินใจซื้อสินค้าที่สามารถแบ่งปันกันได้ และในส่วนข้อเสียที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนก็คงจะไม่พ้น

เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริโภคและกลุ่มธุรกิจ เพราะที่โหดสแคว ราคาถูกที่สุด เราก็จะเลือกซื้อหรือใช้บริการเหล่านั้น และใช้บริการเพียงครั้งเดียว

เราจึงเห็นแล้วว่าการขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบ่งปันนี้... จึงเหมือนกับการถ้อยที่ถ้อยอาศัยกันในการทำธุรกิจผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถก่อให้เกิดรายได้เพิ่มและเกิดผลประโยชน์กับทุกกลุ่มทุกฝ่าย..แต่ถึงอย่างไรก็ดีแม้ว่าเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) จะสามารถสร้างรูปแบบพลังความร่วมมือให้กับกลุ่มธุรกิจ ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีประโยชน์มาก แต่ก็ยังคงมีปัญหาลูกอยู่อีกหลาย ประการ อาทิเช่น ในประเด็นเรื่องของกฎหมายในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจปัจจุบันก่อให้เกิดการแย่งลูกค้ากับทางกลุ่มธุรกิจเดิมที่ได้มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มธุรกิจ Start up ใหม่ ๆ มาก่อนหน้านี้แล้วอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ประกอบกับที่ยังมีปัญหาคือในด้านความปลอดภัยของกลุ่มผู้ใช้บริการบนแพลตฟอร์มดิจิทัล แต่ก็ต้องยอมรับว่าแนวคิดเศรษฐกิจแบ่งปันจะช่วยเป็นกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และอาจจะพัฒนาเพื่อก้าวไปสู่การเป็นเศรษฐกิจหลักในอนาคตต่อไปก็เป็นได้ !

“ผังเมืองรวม” เครื่องมือ & กรอบชี้นำ ทิศทางการพัฒนาเมือง กทม...

“ผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร” ได้ประกาศใช้บังคับเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2535 และโดยที่กฎหมายหลักคือ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งได้กำหนดให้มีการทบทวนและปรับปรุงแก้ไขผังเมืองรวมฯ ในทุกๆ 5 ปี เพื่อให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทด้านการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและนโยบายของรัฐในทิศทางการพัฒนาเมืองที่อาจจะปรับเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงไปเพื่อก่อให้เกิดความเหมาะสมต่อการใช้สอยในประโยชน์ของที่ดินให้มากที่สุดต่อไป..

โดยปัจจุบันที่ร่างผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร (ปรับปรุงครั้งที่ 4) ที่องค์การกรุงเทพมหานคร โดยสำนักการวางแผนและพัฒนาเมืองได้รับผิดชอบภารกิจด้านการดำเนินการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร (ฉบับใหม่) ซึ่งปัจจุบันได้มีการปรับปรุงครั้งที่ 4 และจัดประชุมเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อร่างดังกล่าวแล้ว ตั้งแต่วันที่ 24 พฤษภาคม 2562 ณ ลานกีฬาเวสน์ 2 ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย - ญี่ปุ่น) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ซึ่งกรุงเทพมหานครมีเป้าหมายให้กรุงเทพฯ อาศัยการนำ “ผังเมืองรวม” สำหรับใช้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างกรอบชี้นำทิศทางการพัฒนาของเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสอดคล้องกับสถานการณ์การพัฒนาเมือง รวมถึงสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม การคมนาคมและขนส่ง นโยบายภาครัฐและความต้องการ

ของประชาชน และสามารถประกาศใช้บังคับผังเมืองรวมฉบับใหม่ต่อเนื่องจากกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2556 ต่อไป และในการประกาศใช้ผังเมืองรวมฉบับปรับปรุงใหม่นี้ก็ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นไม่น้อย โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการวางระบบขนส่งมวลชนทางราง ทั้งที่เปิดให้บริการแล้วและกำลังที่อยู่ระหว่างจะเปิดให้บริการ ตลอดจนที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างด้วย และโดยที่มีผลทำให้จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเรื่องของการใช้ประโยชน์ที่ดินใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนรูปแบบในการเดินทางของคนใน กทม.จากระบบล้อสู่ระบบรางในอนาคต..

ในการนี้การใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร (ปรับปรุงครั้งที่ 4) จะส่งผลให้กรุงเทพมหานครมีการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ในการเป็น “เมืองกระชับ” มากขึ้น โดยที่การส่งเสริมการพัฒนาเมืองที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาโครงข่ายรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน และการพัฒนาบริเวณพื้นที่เปลี่ยนถ่ายการสัญจร (Transit Oriented Development หรือ TOD) ทั้งในเขตชั้นในและเขตชั้นกลาง ประกอบกับการพัฒนาศูนย์ชุมชนชานเมือง (Sub Center) เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างแหล่งงานและที่อยู่อาศัย (Job-Housing Balance) ในเขตชานเมืองที่ควบคู่กับการพัฒนาศูนย์ชุมชนเกษตรกรรม และการสวนรักษะพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรมที่มีความอุดมสมบูรณ์ของกรุงเทพมหานคร นั่นเอง..

เมื่อหากเราย้อนกลับไปมองเพื่อพิจารณาในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินของกรุงเทพมหานครในระหว่างปี 2552 - 2558 ซึ่งได้มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้ คือ 1. ที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นจาก 510.42 ตร.กม. เป็น 547.70 ตร.กม. 2. พาณิชยกรรม เพิ่มขึ้นจาก 72.28 ตร.กม. เป็น 90.67 ตร.กม. 3. เกษตรกรรม และพื้นที่ว่าง ลดลงจาก 851.61 ตร.กม. เหลือ 795.76 ตร.กม.

ส่วนในด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัย ซึ่งได้เปลี่ยนจากบ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวน์เฮาส์ และตึกแถว เป็นอาคารชุดพักอาศัย อาคารพาณิชย์ และอาคารสำนักงานขนาดใหญ่ ตามแนวสายของทางรถไฟฟ้ามหานคร และสำหรับท่าอากาศยานในร่างผังเมือง กทม. ปรากฏว่าการขยายตัวของกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะในด้านของที่อยู่อาศัยที่มีความหนาแน่นสูงจะขยายตัวออกไปใน 3 ทิศทาง ได้แก่ **ทิศเหนือ** ตามแนวรถไฟฟ้าสายสีแดงและสายสีเขียว **ทิศตะวันออก** ตามแนวสายสีเขียวไปทางสมุทรปราการและตามแนวแอร์พอร์ตลิงก์ รวมถึงสายสีส้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และ **ทิศตะวันตก** ตามแนวรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ออกไปทางเพชรเกษมและบางแค อีกทั้งยังจะมีการพัฒนาในระดับรอง ซึ่งถือเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางแทรกอยู่ในบริเวณที่อยู่ระหว่างพื้นที่การให้บริการของระบบขนส่งมวลชนด้วย..

สำหรับพื้นที่ศูนย์กลางที่สำคัญของกรุงเทพฯ ได้แก่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจ หรือ CBD (Central Business District) ได้แก่ บริเวณสีลม และสาทร

นอกจากนี้จะมีศูนย์กลางคมนาคมขนส่ง ซึ่งมีพาณิชยกรรมระดับเข้มข้นรวมอยู่ด้วย ได้แก่ ศูนย์คมนาคมมีกษะสัน ศูนย์คมนาคมหลักโยธินที่จะมีสถานีกลางบางซื่อและทางฝั่งธนบุรีจะมีศูนย์กลางแนววงเวียนใหญ่

ในขณะเดียวกันจะมีการส่งเสริมให้มีศูนย์ชุมชนที่อยู่ชานเมืองไม่ว่าจะเป็นลาดกระบัง บางกะปิ มีนบุรี ตามแนวรถไฟฟ้าสายสีชมพูตัดกับรถไฟฟ้าสายอื่นๆ ส่วนด้านบนของกรุงเทพฯ จะมีแนวสะพานใหม่และไปทางตะวันตก มีแนวตลิ่งชัน เพชรเกษม บางแค และบนถนนพระราม 2 รวมทั้งศูนย์ชุมชนชานเมืองเกิดขึ้น เพื่อให้มีการค้า และการบริการกระจายตัวอยู่ในเขตชั้นกลางและเขตชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร โดยที่ประชาชนบางส่วนนั้นสามารถที่จะใช้บริการโดยไม่ต้องเข้ามาในเขตชั้นในของกรุงเทพฯ..

นอกจากนี้ด้านกลไกของผังเมืองรวมกรุงเทพฯ (ฉบับใหม่) คือ จะช่วยดึงให้ภาคเอกชนนั้นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองมากขึ้น และลดภาระการลงทุนและดูแลรักษาของ กทม. ซึ่งจะพบว่าในแต่ละปีการลงทุนสาธารณูปโภคให้แก่สาธารณะนั้นตกปิละเป็นหมื่นล้านบาท ฉะนั้น ในการดึงเอกชนเพื่อเข้ามาร่วมพัฒนาสาธารณูปโภคบางส่วนได้ก็จะช่วยให้การพัฒนาเมืองสามารถเดินไปข้างหน้าด้วยดี โดยเอกชนสามารถรวมกลุ่มกันวางแผนพัฒนาพื้นที่ของตนเองเสนอต่อ กทม. ได้ และกรณีนี้จะมีการตั้งกรรมการเพื่อร่วมกันเพื่อดูแลบริหารจัดการในพื้นที่ ซึ่งถือเป็นการพัฒนาเมืองอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ ที่เป็นลักษณะเดียวกับย่านราชประสงค์ ที่ผู้ประกอบการได้ร่วมมือกันลงทุนเพื่อสร้างทางเดินเชื่อมอาคารได้เส้นทางรถไฟฟ้าจนกลายเป็นบริการสาธารณะที่ดีของชุมชน และเป็นตัวอย่างให้เห็นได้ชัดเจนที่สุด โดยล่าสุดมีกลุ่มเอกชนรวมตัวกันเสนอแผนพัฒนาสาธารณูปโภคในพื้นที่ที่เห็นเดียวกับย่านราชประสงค์เข้ามาหลายราย โดยมีที่ย่านสีลม ซึ่งนำโดยเจ้าของอาคารนิวยอร์กพลาซ่า ย่านถนนพระราม 4 และนำโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และย่านบางกะปิ ซึ่งนำโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)

การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน..เพื่อรองรับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ตามทิศทางของร่างผังเมืองใหม่นั้น ซึ่งมีการขยายตัวของพื้นที่พาณิชย์กรรมศูนย์กลางรอง (Sub-CBD) เพื่อรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและการจ้างงานต่อเนื่องจากพื้นที่พาณิชย์กรรมศูนย์กลางเมือง (CBD) ทางทิศตะวันออกไปตามแนวถนนรัชดาภิเษก รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาบริเวณถนนบรรทัดทองและบริเวณถนนเจริญกรุง-เจริญนคร เพื่อให้เป็นพื้นที่พาณิชย์กรรมที่เป็นเขตเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Innovation District) โดยปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางภายในถนนวงแหวนรัชดาภิเษกให้เป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก เพื่อรองรับการให้บริการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนสายสีแดง (บางซื่อ-รังสิต) รถไฟฟ้าสายสีเขียว (หมอชิต-คูคต) และรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน (หัวลำโพง-บางแค และบางซื่อ-ท่าพระ)

นอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินของกรุงเทพมหานครในฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาระหว่างถนนวงแหวนรัชดาภิเษกและถนนวงแหวนกาญจนาภิเษกจากการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย เป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางเพื่อรองรับการให้บริการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนสายสีแดง (บางซื่อ-รังสิต) สายสีเขียว (หมอชิต-คูคต) สายสีส้ม (ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย-มีนบุรี) สายสีเหลือง (ลาดพร้าว-สำโรง) และสายสีชมพู (แคราย-มีนบุรี)

อีกทั้งขยายพื้นที่พาณิชย์กรรมบริเวณสถานีร่วม (สถานีวัดพระศรีมหาธาตุ) ศูนย์ชุมชนชานเมืองมีนบุรี และย่านพาณิชย์กรรมถนนบางนา-ตราด ส่วนพื้นที่นอกถนนวงแหวนกาญจนาภิเษกกำหนดให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย และปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินของกรุงเทพมหานครฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาระหว่างถนนวงแหวนรัชดาภิเษก (ถนนเจริญสนิทวงศ์) และถนนวงแหวนกาญจนาภิเษก จากการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อยเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง และที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก เพื่อรองรับการให้บริการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน

สายสีน้ำเงิน (หัวลำโพง-บางแค) การปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรมฝั่งตะวันตกของฝั่งเมืองรวมกรุงเทพมหานครเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางและพาณิชย์กรรมเพื่อรองรับการให้บริการรถไฟฟ้าสายสีแดง (บางซื่อ-ตลิ่งชัน) รถไฟฟ้าสายสีส้ม (ตลิ่งชัน-ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย) และรถไฟฟ้าสายสีเขียว (บางหว้า-ตลิ่งชัน) และการพัฒนาศูนย์ชุมชนชานเมืองตลิ่งชัน นอกจากนี้ในพื้นที่นอกถนนวงแหวนกาญจนาภิเษกที่กำหนดให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อยและศูนย์ชุมชนเกษตรกรรมกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรม โดยยังคงไว้ซึ่งพื้นที่อนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรมในเขตบางขุนเทียนเพื่อสงวนรักษาระบบนิเวศทางธรรมชาติของพื้นที่ชายฝั่งทะเลของกรุงเทพมหานคร การปรับลดพื้นที่อนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรมฝั่งตะวันออกโดยการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันน้ำท่วมและการระบายน้ำ และส่งเสริมการพัฒนาเมืองบริเวณหนองจอก ศูนย์ชุมชนชานเมืองลาดกระบัง และศูนย์ชุมชนเกษตรกรรมกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรม เป็นต้น

..โดยทุกครั้งที่มีการปรับปรุงผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร เพื่อความเหมาะสมในการใช้ที่ดิน... ซึ่งย่อมมีทั้งผู้ได้ผลประโยชน์และเสียผลประโยชน์เสมอ แต่อย่างไรก็ตาม “ประชาชน” ที่ถือเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จในการใช้ผังเมืองเพื่อเป็นเครื่องมือสร้างและพัฒนาเมืองให้อยู่ ดังนั้น จึงจะเห็นว่าภาคประชาสังคมโดยประชาชนนั้นจะต้องเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดทำกฎหมายผังเมืองมากที่สุดยิ่งกว่าในการพิจารณาเพื่อจัดทำกฎหมายอื่นๆ โดยจัดและอำนวยความสะดวกให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอยู่โดยตลอดระยะเวลาและทุกขั้นตอนในการจัดทำผังเมืองเพื่อร่วมแรงร่วมใจกัน ในด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนผังที่มีผลต่ออนาคตของทุกๆ คนในสังคม..

“E-Donation” ระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์..ลดความยุ่งยาก ในการลดหย่อนภาษี !

...ในโลกยุคดิจิทัลปัจจุบันที่ทุกสิ่งนั้นสะดวกและไม่ว่าเราจะทำอะไรก็สามารถอาศัยเครื่องมืออำนวยความสะดวกให้ทำได้ง่ายตายตัวเพียงแค่ปลายนิ้วสัมผัสผ่านโทรศัพท์มือถือ และเมื่อไม่นานมานี้ก็ได้มีการเปิดตัวโครงการ E-Donation หรือ “ระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์” ซึ่งพัฒนาโดยสถาบันการเงินร่วมกับบริษัท เนชั่นแนล โอทีเอ็มเอ็กซ์ ผู้ดูแลระบบพร้อมเพย์ กรมสรรพากร และธนาคารแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การอำนวยความสะดวกแก่ผู้บริจาคที่บริจาคเงินผ่าน “หน่วยรับบริจาค” ซึ่งช่วยลดความยุ่งยากในการลดหย่อนภาษี เนื่องจากผู้เสียภาษีไม่ต้องเก็บหลักฐานการบริจาคมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ ดังนั้นในการบริจาคเงินเพื่อให้การช่วยเหลือสังคมในด้านต่างๆ ยิ่งถ้าการบริจาค นั้น สามารถก่อเกิดประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับทางผู้บริจาคเองแล้ว แต่สิ่งที่ดีในเชิงบวกคือ จะส่งผลทำให้คนเราหันมาทำบุญกันแบบง่ายๆ เพิ่มมากขึ้น.. โดยถึงเวลาแล้วที่เหล่าบรรดาสายบุญในยุคดิจิทัลไม่ควรพลาดในการใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษี ต่อไป..

...จะเห็นแล้วว่าระบบ E-Donation ถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับผู้ที่จะอาศัยใช้ระบบการบริจาคอิเล็กทรอนิกส์เพื่อนำมาเป็นสิทธิในการลดหย่อนภาษีในขั้นตอนการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี 2562.. แต่อย่างไรก็ดีทางกรมสรรพากรนั้นยังคงให้ใช้หลักฐานการบริจาคในรูปแบบกระดาษเพื่อมาขอใช้สิทธิลดหย่อนทางภาษีได้เช่นกัน

แต่ในอนาคตซึ่งหากมีการขึ้นทะเบียนของหน่วยรับบริจาคที่ใช้ระบบ E-Donation เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อถึงเวลายื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก็อาจจะใช้เฉพาะข้อมูลในการบริจาคที่ทางกรมสรรพากรได้รับไว้แล้วในระบบ “E-Donation” ได้..

หน่วยรับบริจาคที่เข้าระบบ..

- สถานศึกษา (โรงเรียน มหาวิทยาลัย ทั้งของรัฐและเอกชน)
- ศาสนสถาน (ทุกศาสนา) เช่น วัด โบสถ์ มัสยิด และคริสตจักร
- โรงพยาบาลรัฐ และสถานพยาบาลของรัฐ
- องค์การการกุศลสาธารณะอื่นๆ ที่ใช้ลดหย่อนภาษีได้..

ช่องทางการบริจาค..

โดยปกติแล้วช่องทางการบริจาคผ่านระบบ E-Donation จะมีอยู่ 2 ส่วนหลักๆ ได้แก่

1. การรับบริจาคที่หน่วยรับบริจาค โดยกรณีแรกนี้ ผู้บริจาคสามารถกระทำได้ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นเงินสด เช็ค การโอนเงินเข้าบัญชี พร้อมเพย์คิวอาร์โค้ด หรือรูปแบบอื่นๆ ที่ไม่ผ่านเมนู “บริการบริจาคอิเล็กทรอนิกส์” ทั้งนี้ ภายหลังจากที่หน่วยรับบริจาคได้รับเงินแล้ว ไม่ว่าผู้บริจาคจะขอหลักฐานในการบริจาคหรือไม่ก็ตาม ก็จะต้องทำการบันทึกข้อมูลการบริจาคดังกล่าวผ่านเว็บไซต์ “ระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์” ของทางกรมสรรพากรด้วย

2. การรับบริจาคผ่านสถาบันการเงิน กรณีหลังนี้ ทางหน่วยรับบริจาคจะมอบหมายให้สถาบันการเงิน คือ ธนาคาร ทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการรับบริจาคเงิน โดยผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น พร้อมเพย์ คิวอาร์โค้ด ซึ่งเมื่อภายหลังจากที่สแกนแล้วจะเข้าสู่เมนู “บริการบริจาคอิเล็กทรอนิกส์” โดยจะมีตัวเลือกระหว่าง “ใช้สิทธิลดหย่อน” กับ “ไม่ใช้สิทธิลดหย่อน” เพื่อให้ความยินยอมก่อนขั้นตอนของการบริจาค นั้น

อนึ่ง หากเลือกที่จะ “ใช้สิทธิลดหย่อน” ธนาคาร ก็จะส่งข้อมูลการบริจาคและเลขที่บัตรประชาชนเพื่อบันทึกในระบบ โดยผู้บริจาคสามารถตรวจสอบได้ผ่านทางเว็บไซต์กรมสรรพากร แต่ถ้าเลือกกรณี “ไม่ใช้สิทธิลดหย่อน” ข้อมูลดังกล่าวจะกลายเป็นผู้ที่ไม่ประสงค์ออกนามแทน และธนาคารจะทำหน้าที่ในการจัดส่งข้อมูลให้กับกรมสรรพากร

โดยที่หน่วยรับบริจาคไม่ต้องดำเนินการใดๆ เพียงแต่ทำการรับเงินเข้าบัญชี พร้อมทั้งรับรายงานสรุปยอดการบริจาคผ่านช่องทางที่ธนาคารกำหนด เพื่อช่วยให้สามารถตรวจสอบได้ง่าย และลดข้อผิดพลาด.. ทั้งนี้ ที่ผ่านมารกรมสรรพากรได้พยายามให้หน่วยรับบริจาค คือ ศาสนสถาน และสถานศึกษา ทำการบันทึกข้อมูล โดยได้มีคำสั่งการเพื่อให้สรรพากรพื้นที่ทั่วประเทศได้ทำความเข้าใจก่อนที่จะเปิดลงทะเบียนเพื่อออก “เลขประจำตัวหน่วยรับบริจาค” ในระบบ E - Donation ต่อไป !

ประโยชน์ของระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์..

ผู้บริจาค :

- ไม่ต้องจัดเก็บหลักฐานการบริจาคเพื่อมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่
- ลดความยุ่งยากในการลดหย่อนภาษี ได้รับเงินคืนภาษีเร็วขึ้น
- สามารถตรวจสอบข้อมูลการบริจาคได้ 24 ชั่วโมง ที่เว็บไซต์กรมสรรพากร www.rd.go.th

หน่วยรับบริจาค :

- ไม่ต้องจัดทำหลักฐานการบริจาคเป็นกระดาษ
- ไม่ต้องจัดเก็บสำเนาหลักฐานการบริจาค
- ลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการจัดทำหลักฐานทางภาษี
- สามารถเรียกเข้าสู่ข้อมูลในการบริจาคได้ 24 ชั่วโมง ที่เว็บไซต์กรมสรรพากร www.rd.go.th

“..ในปี 2562 สำหรับการบริจาคให้แก่ทางสถานศึกษา นั้น ผู้บริจาคสามารถที่จะนำมาลดหย่อนภาษีได้ 2 เท่า.. โดยจะต้องเป็นการบริจาค ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2562 และต้องเป็นการบริจาคผ่านระบบ E-Donation เท่านั้น และในส่วนของการบริจาคให้กับศาสนสถาน โรงพยาบาล และองค์การสาธารณกุศลอื่น รวมถึงการบริจาคให้แก่สถานศึกษาที่สามารถที่จะนำมาใช้ลดหย่อนการบริจาคได้ตามปกติโดยให้หลักฐานการบริจาคของหน่วยรับบริจาคนั้นๆ ในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา..”

Digital Disruption & กลืนลูกใหม่แห่งนวัตกรรม ที่มีผลกระทบต่อภาคธุรกิจต้องปรับเปลี่ยน !

...ปัจจุบันโลกกำลังเกิดการปฏิรูปและเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ซึ่งก่อให้เกิดการริเริ่มโมเดลธุรกิจแบบใหม่ และโมเดลต่างๆ เหล่านี้สามารถส่งผลกระทบต่อมูลค่าของผลิตภัณฑ์และบริการที่มีอยู่ในอุตสาหกรรมและโดยที่ “Digital Disruption” นั้น ถือเป็นคำที่กำลังใช้แพร่หลาย ซึ่งเป็นที่รู้จักและมีอิทธิพลอย่างมากในโลกยุคที่ธุรกิจปัจจุบันในหลายๆ วงการธุรกิจได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างหลากหลาย ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ โดยเฉพาะในโครงสร้างทางธุรกิจระดับประเทศ ซึ่งก่อนหน้านี้จะได้รับข้อมูลว่าธุรกิจกลุ่มธนาคารพาณิชย์ได้รับผลกระทบอย่างหนักและต้องปิดสาขาเพื่อเลื่อยออฟพนักงานบางส่วน รวมทั้งกลุ่มสื่อมวลชนที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของ Digital Disruption จนต้องปิดตัวสิ่งพิมพ์ในหลายฉบับ และคงไม่เฉพาะการเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ ผ่านทางสื่อออนไลน์เท่านั้น... ฉะนั้น เมื่อผลกระทบจาก Digital Disruption ได้เข้ามาบีบคั้นและเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ที่เราทำ จนกระทั่งสามารถทำให้หุ่นยนต์ เครื่องจักรอัจฉริยะ และบล็อกเชนทำงานคู่กับมนุษย์ในการผลิตและส่งสินค้า การให้บริการ การติดตามตรวจสอบเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยในการสร้างและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันสำคัญต่ออนาคตของหน่วยงานภาคสถาบันการเงิน ตลอดจนองค์กรทางธุรกิจด้วยพลังอันมหาศาลต่อไป...

ยุคที่ใคร “ไม่ปรับตัว ก็ตาย” (Adapt or Die) จากตัวอย่างที่อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นภายในประเทศไทย ที่ค่อนข้างชัดเจน ก็คือ ประเด็นเกิดการปรับตัวครั้งใหญ่ของภาคธนาคารของไทยที่หันมาพัฒนาการให้บริการทางออนไลน์กันมากขึ้น โดยกำหนดนโยบายเพื่อลดจำนวนสาขา รวมทั้งลงทุนในธุรกิจ FinTech เพื่อยกระดับด้านการพัฒนานวัตกรรมทางการเงินให้สามารถแข่งขันกับธุรกิจใหญ่ใน Segment อื่นๆ ได้ ประกอบกับที่เร่งในการที่จะเข้ามาช่วงชิงตลาดด้วยบริการทางการเงินใหม่ๆ อาทิ การสแกน QR Code การชำระเงินของ Wechat Pay และ Alipay หรือแม้แต่การจ่ายเงินผ่านมือถือของ Samsung Pay ซึ่งถือเป็นบริการที่สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคยุคดิจิทัล ในขณะที่ฝั่งธุรกิจค้าปลีกเองก็ได้หันมารุกตลาดออนไลน์และพัฒนาการซื้อปิ้งที่ตอบโต้ให้แก่ผู้บริโภคได้ในทุกช่องทาง (Omni-channel) เพื่อหวังต้านแรงกระแทกจากธุรกิจอีคอมเมิร์ซและธุรกิจออนไลน์ตามโซเชี่ยลมีเดียต่างๆ นั้นเอง...

ในปัจจุบันมีรูปแบบทางธุรกิจที่เกิดขึ้นจาก “Digital Disruption” อย่างมากมายและหลากหลายและส่วนนี้ คือรูปแบบของธุรกิจที่มีความน่าสนใจประกอบกับได้เริ่มเกิดขึ้นเพราะนวัตกรรมทางเทคโนโลยีภายใต้คลื่นแห่ง Digital Disruption ดังนี้

- Hypermarket Model หรือมีลักษณะเป็นรูปแบบอำนาจทางการตลาดขนาดใหญ่ และ Marketplace ซึ่งเป็นรูปแบบสถานที่ขายของอันมีลักษณะคล้ายกับห้างสรรพสินค้า แต่เพียงแค่นี้ได้เปลี่ยนรูปแบบใหม่มาเป็นตลาดการค้าออนไลน์เท่านั้น และลูกค้า นั้น สามารถที่จะซื้อของได้ทุกอย่างตามที่ต้องการได้ภายในที่เพียงที่เดียว เช่น eBay , Amazon , Lazada , Shopee และแบรนด์ห้างสรรพสินค้าต่างๆ อย่างเช่น Tesco Lotus , Big C หรือแม้แต่ Central ก็เริ่มสนใจเข้ามาตลาดออนไลน์แล้วด้วยเช่นกัน

- **The On-Demand Model** หรือมีลักษณะเป็นรูปแบบการบริการตามความต้องการ โดยเน้นการเข้าถึงลูกค้าตามความต้องการที่ต่างกันไม่ว่าจะเป็นสินค้าหรือบริการต่างๆ กล่าวคือลูกค้ามีความต้องการซื้อ แต่ไม่มีเวลาทำเอง จึงให้คนอื่นไปทำแทนและเสียค่าบริการในส่วนนี้เพิ่มเติม เช่น Grab, Lalamove, Kerry, Panda หรือแม้แต่ Line Man ก็ได้เข้ามาจับตลาดในส่วนนี้เช่นกัน..

- **The Access-over-Ownership Model** หรือเป็นรูปแบบในการเข้าถึงผู้ใช้บริการ ซึ่งจะเป็นการนำผู้บริโภคให้สามารถเข้าถึงสินค้าและบริการต่างๆ เช่น การจัดหาที่พักแล้วส่งให้ผู้ใช้บริการโดยตรง โดยเก็บรายได้จากค่าบริการอย่าง Airbnb, FavStay หรือแม้แต่การจัดการรถเช่า อาทิ Drivehub หรือ Skyscanner เป็นต้น

- **Freemium Model** หรือเป็นลักษณะของรูปแบบการขายสินค้า หรือบริการ และ Subscription Model หรือเป็นรูปแบบการสมัครสมาชิกที่เป็นการให้บริการลูกค้าในลักษณะที่ฟรี แต่จะเริ่มจำกัดจำนวน และจะเก็บเงินก็ต่อเมื่อทางลูกค้ามีความต้องการใช้งานมากขึ้น หรือสมัครสมาชิกเพื่อใช้บริการได้ไม่จำกัด เช่น Spotify, Joox, Deezer, HOOQ, iFlix หรือแม้กระทั่ง Netflix ด้วยเช่นกัน..

- **Ecosystem Model** หรือเป็นรูปแบบของความเชื่อมโยง และความสัมพันธ์กันในหลายองค์กรที่ใช้กลยุทธ์ดังกล่าวนี้ในการขายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น Apple หรือ Google ที่เป็นผู้ออกผลิตภัณฑ์และจะมีการออกผลิตภัณฑ์เพิ่มเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงกันทั้งระบบ เช่น สมาร์ทโฟนต่างๆ ที่มีแอปพลิเคชัน หรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ควบคู่กัน หรือเพิ่มความสะดวกสบายให้มากยิ่งขึ้น..

โดยสามารถเรียกได้ว่า “Digital Disruption” เป็นคลื่นลูกใหม่แห่งการพัฒนาด้านนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่มีผลให้ภาคธุรกิจนั้นต้องปรับเปลี่ยน ซึ่งปรากฏการณ์นี้ถือเป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามามีปฏิสัมพันธ์ด้านการอุตสาหกรรมในยุคปัจจุบันให้เปลี่ยนแปลงไปไม่น้อย นับตั้งแต่ในเรื่องของความสามารถในการแข่งขันของทางองค์กรที่เปลี่ยนไปจากเดิม โดยผลจากเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ถาโถมเข้ามาตลอด รวมถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ต่างจากอดีต ล้วนส่งผลให้ธุรกิจในรูปแบบเดิมๆ ค่อยๆ โดน disrupt ล้มลงกว่าที่เราคาดคิดเอาไว้ แต่อันที่จริงแล้วการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีนั้นสามารถที่จะส่งผลกระทบต่ออย่างมหาศาลได้ในทุกๆ มิติ ไม่เว้นแม้แต่ในการดำเนินชีวิตของคนธรรมดาทั่วไป เช่น วิธีการที่เราซื้อของ การจ่ายเงิน

ติดต่อกับผู้คน การติดตามข้อมูลข่าวสาร และเสพสื่อบันเทิง ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ของมนุษย์กำลังเกิดขึ้นได้ทั้งบนอุปกรณ์สื่อสารของเราและในโลกความเป็นจริงไปพร้อมๆ กัน ดังนั้น จากผลกระทบอันกว้างขวางนี้ ส่งผลทำให้เราจะต้องมาพิจารณาเพื่อปรับตัวให้ทันในยุคที่ทุกสิ่งกำลังจะเปลี่ยนแปลงไป และเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ และประเด็นซึ่งอาจยังไม่มีความคืบหน้าด้วยแน่ชัด.. เพราะในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะยังทวีความซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคต ฉะนั้น ทุกภาคส่วนทั้งในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนส่วนรวมที่ต้องร่วมมือกัน เพื่อการแสวงหาโอกาสใหม่ๆ พร้อมทั้งให้โอกาสและให้คุณค่าความสำคัญกับสิ่งที่เครื่องจักรนั้นไม่สามารถที่จะทดแทนความเป็นมนุษย์ได้ ตัวอย่างเช่น ในงานฝีมือ และงานเชิงสร้างสรรค์ที่จักต้องเข้าใจและสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์อย่างแท้จริง ในการปรับตัวเพื่อเปลี่ยนแปลงที่เราเคยได้ยินกันมาเยอะจากในอดีต ซึ่งในปัจจุบันก็เริ่มเห็นภาพชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆ และแม้จะฟังดูแล้วเป็นเรื่องที่น่ากลัว แต่หากธุรกิจใดรู้จักปรับตัวเพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลงของ “Digital Disruption” ในยุคสถานการณ์ปัจจุบันนี้ได้ ธุรกิจนั้นก็จะสามารถสร้างโอกาสใหม่ๆ จากวิกฤติการณ์ที่ประสบและพบเผชิญในครั้งนี้ได้อย่างมหาศาลและเหนือสิ่งอื่นใดนั้น ทางภาครัฐก็จักต้องวางด้านโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดการสอดคล้องกับเศรษฐกิจดิจิทัล โดยส่งเสริมให้มีความมั่นคงและยืดหยุ่นต่อสถานการณ์ ซึ่งต่อไปทุกภาคส่วนของสังคม คือ ผู้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายในการสร้างสังคมแห่งนวัตกรรมในทุกมิติ รวมทั้งจักต้องพัฒนาก้าวไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมเทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทันด้วย..

โครงการพระปกเกล้า สกายปาร์ค

@ สวนสาธารณะลอยฟ้า (แห่งที่ 2) ในเอเชีย..

“สะพานคว้น” ที่หลายคนเห็นว่าเป็นที่คุ้นหูของคนกรุงเทพฯ อีกทียังคงสืบไปแล้วว่าครั้งหนึ่ง นั้น กรุงเทพฯ เคยมีโครงการสร้างรถไฟฟ้าข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา โดยสร้างสะพานรางรถไฟแทรกระหว่างสะพานพุทธฯ กับ สะพานพระปกเกล้า ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการรถไฟฟ้าลาวาลิน (Lavalin Skytrain) โดยมีการศึกษามาตั้งแต่ปี 2522 ซึ่งมีการวางแผนโครงการดังกล่าวไว้ทั่วกรุงเทพฯ จำนวน 3 สาย และหนึ่งในนั้น ก็คือ สายสะพานพุทธที่วิ่งจากดาวคะนองไปยังมีดโกน โดยเป็นโครงการที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการสร้างสะพานพระปกเกล้า ดังนั้น เมื่อเริ่มมีการดำเนินการก่อสร้างสะพานพระปกเกล้า จึงได้มีการเตรียมก่อสร้างโครงสร้างเพื่อรองรับโครงการรถไฟฟ้าลาวาลินเอาไว้ด้วย แต่แล้วภายหลังโครงการนี้ก็ถูกระงับลง เนื่องจากประสบปัญหาด้านโครงสร้างทางการเงินที่กำหนดเงื่อนไขให้ภาครัฐบาลไทยจะต้องมีการค้ำประกันเงินกู้ในลักษณะที่ไม่มีดอกเบี้ย หรือ Soft Loan จากทางรัฐบาลแคนาดา จึงก่อให้เกิดต้นทุนในการก่อสร้างที่สูงขึ้น เนื่องจากมีความผิดพลาดในการคำนวณค่าใช้จ่าย

ด้านการโยกย้ายระบบสาธารณูปโภค นั้นเอง.. ทั้งนี้ โดยในส่วนโครงสร้างที่ก่อสร้างเอาไว้เพื่อรองรับสะพานรถไฟฟ้าวาลิน จึงถูกกลายมาเป็น “สะพานคว้น” ที่ถูกทิ้งร้างมานานร่วมระยะเวลากว่า 30 ปี ในพื้นที่ของกรุงเทพฯ..

โดยปัจจุบันจึงได้มีการริเริ่มนโยบายนี้ขึ้นใหม่เพื่อที่จะพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่บริเวณ “สะพานคว้น” นี้ให้กลายเป็น “สกายปาร์ค” หรือสวนลอยฟ้าแห่งแรกของประเทศไทยรวมทั้งยังเป็นสวนสาธารณะลอยฟ้า (แห่งที่ 2) ในเอเชียอีกด้วย โดยที่โครงการนี้ถือเป็นหนึ่งในนโยบายการพัฒนากรุงเทพฯ “ผลักดันหัวใจ แก่ใจพื้นที่ NOW !” ของผู้ว่าฯ กทม. คนที่ 16 พล.ต.อ.อัศวิน ขวัญเมือง ที่สุดขึ้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ปี 59 โดยประกอบไปด้วย “5 นโยบายหัวใจ และ 19 นโยบายแก้ไขพื้นที่” ซึ่งในส่วนโครงการ “พระปกเกล้า สกายปาร์ค” นี้จะอยู่ในนโยบายที่เรียกว่า CARE : มุ่งเน้นการดูแลคุณภาพชีวิตประชาชน สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ ประกอบกับที่โครงการส่วนใหญ่ที่ถูกผนวกรวมอยู่ในนโยบายด้าน CARE นั้นจะมุ่งเน้นการฟื้นฟูพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพฯ และเมื่อต้นปี

2561 ที่ผ่านมาก็ได้รับการอนุมัติงบประมาณโครงการสกายปาร์คดังกล่าว เป็นวงเงินกว่า 100 ล้านบาท ซึ่งมีการกำหนดเตรียมการดำเนินการก่อสร้าง โดยมีระยะเวลากำหนดโครงการจำนวน 360 วัน เพื่อให้เปิดใช้ได้ทันภายในต้นปี 2563 เป็นต้นไป..

สำหรับการพัฒนาโครงการนี้จะเป็นการปรับปรุงโครงสร้างของทางวิ่งรถไฟฟ้ามหานครที่มีอยู่เดิมเพื่อให้เป็นแลนด์มาร์คแห่งใหม่ของพื้นที่ย่านกะดีจีน-คลองสาน และใช้เป็นทางเดินข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาโดยเชื่อมระหว่าง 2 ฝั่ง คือ ฝั่งธนบุรีและฝั่งพระนคร ซึ่งประโยชน์จะช่วยลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการเดินทางข้ามสะพานบนสะพานพุทธฯ นั้น ให้ปลอดภัยได้อีกส่วนหนึ่ง..

โดยโครงการฯ จะมีการสร้างทางสำหรับคนเดินและทางจักรยาน รวมถึงสวนสาธารณะลอยฟ้า พร้อมออกแบบโครงสร้างรับและดูแลความปลอดภัยของผู้ใช้งาน ซึ่งมีการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง กล้อง CCTV เพื่อให้การดูแลประชาชนอย่างเต็มที่ ประกอบกับจะมีการติดตั้งลิฟต์โดยสารสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ ให้สามารถขึ้นสู่พื้นที่ของสวนสาธารณะลอยฟ้าได้อย่างสะดวก ส่วนบริเวณของพื้นที่ใต้สะพาน นั้น จะปรับปรุงเพื่อให้มีความสวยงามและมีความปลอดภัยเช่นเดียวกัน..

ทั้งนี้ หากเมื่อการดำเนินโครงการนี้แล้วเสร็จทาง กทม. ก็จะเปิดให้บริการแก่ประชาชนเพื่อใช้งาน รวมทั้งเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจและยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวในมุมมองใหม่ของริเวอร์วิวทัศน์เหนือแม่น้ำเจ้าพระยาอีกด้วย โดยกลุ่มนักท่องเที่ยว นั้น สามารถที่จะมาชมทัศนียภาพของกรุงเทพฯ ในมุม 360 องศา โดยทางด้านซ้ายมือจะเห็น

“สะพานภูมิพล” หรือ สะพานวงแหวนอุตสาหกรรม ส่วนทางด้านขวามือจะเป็นภาพของสะพานพระราม 8 ซึ่งโครงการพระปกเกล้าสกายปาร์คจะก่อให้เกิดประโยชน์กับพื้นที่โดยรอบในย่านชุมชนทั้ง 2 ฝั่งเจ้าพระยา และยังเป็นโครงการที่ทำให้เกิดเป็น Landmark แห่งใหม่ของกรุงเทพมหานคร อีกทั้งยังส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับย่านเก่าทั้งฝั่งรัตนโกสินทร์และฝั่งธนบุรี โดยเชื่อมโยงกับโครงการสายจรใหม่ริมคลองโอ่งอ่างที่กรุงเทพมหานครกำลังดำเนินการปรับปรุง และจะเป็นแลนด์มาร์คที่เชื่อมโยงตามเส้นทางท่องเที่ยวย่านเมืองเก่า ระหว่างฝั่งพระนครกับฝั่งธนบุรีให้ครบวงจรต่อไป

โดยในการใช้ทางเดินและสวนสาธารณะลอยฟ้าที่เชื่อมต่อระหว่างฝั่งธนบุรีและฝั่งพระนคร มีระยะทางรวมทั้งสิ้น 280 เมตร และมีความกว้าง 8.5 เมตร ความสูง 850 เมตร ซึ่งใช้งบประมาณในการดำเนินการก่อสร้างรวมจำนวน 122 ล้านบาท กำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง 360 วัน ซึ่งคาดว่าจะสามารถก่อสร้างแล้วเสร็จได้ภายในเดือนมีนาคม 2563 เป็นต้นไป..

ภารกิจคณะผู้บริหาร กทม. & ปั้น “คลองโอ่งอ่าง” ก้าวสู่เวนิสเมืองไทย..

“คลองโอ่งอ่าง” คือ ส่วนหนึ่งของพื้นที่คลองรอบกรุงที่ต่อเชื่อมจากคลองบางลำพูตรงสะพานผ่านฟ้าลีลาศ โดยปลายคลองนั้นทอดออกไปยังแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งอยู่ใกล้กับวัดบพิตรพิมุข และยังถือเป็นเส้นแบ่งเขตพื้นที่ระหว่างเขตพระนครกับเขตสัมพันธวงศ์ของกรุงเทพมหานครอีกด้วย ซึ่งจากสภาพภูมิประเทศของเมืองไทยที่เป็นเมืองที่ล้อมรอบไปด้วยแม่น้ำและลำคลองมากมาย ถึงขั้นที่ชาวต่างชาติได้ขนานนามให้ประเทศไทยเป็น “เวนิสแห่งตะวันออก” ดังนั้นจึงถือได้ว่าการกีดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์ริมคลองนั้นเป็นหนึ่งในภารกิจของ กทม. ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างแลนด์มาร์คแห่งใหม่ให้เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ใครๆ ต่างก็อยากมาเยือน อีกทั้ง กทม. จะได้มีการปรับปรุงสถานที่โดยรอบไม่ว่าจะเป็น

สะพานเหล็ก วังบูรพา ปากคลองตลาด สะพานพุทธ รวมไปถึงรอบเกาะรัตนโกสินทร์ ที่จะเชื่อมต่อกันด้วยส่วนต่อขยายรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินและสายสีม่วงได้โดยรอบและสำหรับรถไฟฟ้าสายนี้ ซึ่งกรุงเทพมหานครได้มีการบริหารเพื่อเข้าจัดระเบียบพื้นที่ริมคลอง พร้อมกับมีนโยบายเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ของคลองคูเมืองเดิมและบริเวณพื้นที่โดยรอบ ตลอดจนมีการจัดระเบียบของสายสื่อสาร การทำความสะอาดทั้งในส่วนริมคลอง รวมถึงการจัดเก็บขยะในคลอง ซึ่งในขณะนี้เมื่อ กทม. ได้มีการปรับปรุงพื้นที่คูเมืองเดิมดังกล่าวให้กลับมาเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงามอีกครั้ง พื้นที่ย่านนี้ก็จะเป็นแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวแห่งใหม่ของกรุงเทพฯ ที่สามารถกลับมาดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาเยี่ยมชมกรุงเทพฯ ในฐานะเป็น “เวนิสตะวันออก” จำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ต่อไป..

กรุงเทพมหานครกับบทบาทการจัดกิจกรรม เนื่องในโอกาส วันเฉลิมพระชนมพรรษา 67 พรรษา 28 กรกฎาคม 2562

..สืบเนื่องในโอกาสวันมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว 67 พรรษา ซึ่งเป็นอีกหนึ่งวันสำคัญของปวงชนชาวไทยที่จะได้ร่วมทำกิจกรรมเพื่อน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณและแสดงความรักภักดี. โดยที่กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานหลักในการอำนวยความสะดวกเพื่อจัดกิจกรรมในเขต กทม. ในการนี้ พล.ต.อ.อัศวิน ขวัญเมือง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้เป็นประธานพิธีเพื่อเปิดกิจกรรมจิตอาสา พร้อมด้วย นางศิลปสวย ระวีแสงสูรย์ ปลัดกรุงเทพมหานคร คณะผู้บริหาร ข้าราชการ และบุคลากรกรุงเทพมหานคร ตลอดจนผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน อาทิ ทหาร ตำรวจ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงคมนาคม และประชาชนจิตอาสา ได้ร่วมในพิธีดังกล่าว ณ ลานคนเมือง ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร (เสาชิงช้า) ทั้งนี้ โดยศูนย์อำนวยความสะดวกสาธารณะราชทาน 904 วปร. และกรุงเทพมหานครกำหนดจัดกิจกรรมจิตอาสา **"เราทำความดี ด้วยหัวใจ"** เนื่องในวันมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว 28 กรกฎาคม 2562 ประกอบกับกรุงเทพมหานครได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการทำความสะอาด การปรับปรุงภูมิทัศน์ในพื้นที่ท้องสนามหลวงและบริเวณโดยรอบ พร้อมกับพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ในพื้นที่เขตต่างๆ ทั้ง 50 เขต 1 คลอง 1 เขต รวมทั้งกำหนดจัดกิจกรรมรณรงค์เรื่องใช้เลือกดอก โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมกิจกรรมจิตอาสาถวายพระราชกุศลพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวกับสำนักงานเขต ทั้ง 50 เขต นอกจากนี้กรุงเทพมหานครยังได้ดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณถนนราชดำเนินและเส้นทางเสด็จฯ เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวและวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง ซึ่งมีสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการเพื่อประดับตกแต่งไม้ดอกไม้ประดับบริเวณถนนราชดำเนินใน ถึงถนนราชดำเนินนอก และในบริเวณอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ซึ่งได้นำไม้ดอกไม้ประดับ กว่า 2 แสนต้น เพื่อมาประดับตกแต่งเฉลิมฉลองในโอกาสมหามงคลครั้งนี้ภายใต้แนวคิด **"ทรงพระเจริญ"** !

www.bangkok.go.th/fiic

ประชาคมอาเซียน
ธุรกิจ SMEs
สถิติ กทม.

ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการคลัง
และการลงทุนของกรุงเทพมหานคร

Fiscal and Investment Information Center of BMA

แคมเปญเงินฝาก

โครงสร้างเศรษฐกิจ กทม.

ข้อมูลพื้นฐาน กทม.

ข้อมูลการลงทุน

เครดิตน่ารู้

เว็บไซต์เปิดกว้าง
ด้านการเผยแพร่
ข้อมูลข่าวสาร
ทางเศรษฐกิจ การค้า
และการลงทุนของ
กรุงเทพมหานคร

www.bangkok.go.th/fiic

โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945